

عنوان مقاله:

روش شناسی رویکرد هنری مولوی در مواجهه با گزاره‌های دینی

محل انتشار:

مجله ی پژوهش های ادبی فلسفی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

عابدین درویش پور - عضو هیئت علمی دانشگاه لرستان

عصمت دریگوند - استاد مدعو دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

تبیین هنری گزاره های دینی یکی بنیان های ادبی و عرفانی است. یکی از برجسته ترین متون ادبی و عرفانی که به روشنی به طرح آموزه های دینی در قالب هنر پرداخته است آثار مولوی است. مولوی در مثنوی دو رویکرد متفاوت به گزاره های دینی دارد؛ گاه در قالبی هنری، قصه ها و حکایات را جهت معرفت افزایی و نقش تربیتی آن ها، تبیین هنرمندانه می کند و گاه با این تفسیر هنری و صوفیانه از حکایات قرآنی و احادیث، به دنبال تعلیم اسرار طریقت و سلوک عارفانه و صوفیانه است که در این مرحله از ظاهر قصه ها و تمثیل ها عبور کرده و هسته و گوهر آن ها را مورد توجه قرار می دهد تا برای برای عقاید واحوال و مبانی فکری متصوفه، پیشینه ای در صدر اسلام فراهم کند. این پژوهش با استفاده از روش توصیفی تحلیلی، با صورت بندی های گفتمانی به کار گرفته، در اشعار مثنوی به تشریح و تبیین رویکردهای ادبی و عرفانی مولانا در مواجهه با گزاره های دینی پرداخته است. کلیدواژه ها: مولوی، رویکرد هنری، گزاره های دینی، هنر، عرفان.

کلمات کلیدی:

مولوی، روش شناسی، گزاره های دینی، هنر، تصوف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940360>

